

Arrest

nr. 62 921 van 9 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Gournadi in het district Barishal. U verklaarde minderjarig te zijn bij uw aankomst in België. Uw vader was actief voor de "Bangladesh Nationalist Party" (BNP). Hij was ondervoorzitter van de lokale afdeling van de BNP. In die hoedanigheid kende hij problemen met mensen van de "Awami League" (AL), de rivaliserende politieke partij in Bangladesh. Na de overwinning van de AL in de verkiezingen in december 2008, werd uw vader bedreigd. Op 15 augustus 2009 zouden onbekende mannen uw vader hebben ontvoerd. Sindsdien is hij vermist. U ging de dag nadien naar uw oom waar u een maand verbleef. Nadien keerde u weer naar huis. Uw moeder en uw oom beslisten dan dat u het land diende te verlaten, uit vrees voor problemen met de mensen van de AL. Op 21 september 2009 verliet u Bangladesh. U reisde per

vliegtuig en trein via onbekende plaatsen naar België waar u op 22 september 2009 asiel aanvraag. Ter staving legde u een geboorteakte, een schoolattest, attesten van de BNP, een "General Diary" van 2009 en een kopie van een "General Diary" van 2011 neer. U voegde daar een sociaal verslag aan toe waaruit zou blijken dat u bepaalde leerproblemen hebt in België.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) moet op basis van onderstaande bevindingen, vaststellen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees te worden gedood door de mensen van de AL, op basis van de betrokkenheid van uw vader bij de BNP.

Ten eerste is het bevreemdend dat uw vader een hoger politiek profiel zou hebben als ondervoorzitter van een lokale BNP afdeling terwijl u niets weet van die partij. Zo blijkt dat u geen enkele kennis hebt aangaande de partij waar uw vader actief was en die aan de basis lag van problemen die volgens u al jarenlang duurde, zijnde de incidenten tussen de AL en de BNP (zie gehoorverslag CGVS p.10 en 11). U kon helemaal niets vertellen over de verschillen tussen beide partijen, zelfs niet in uw eigen bewoordingen. U kon niet zeggen waarom uw vader bij de BNP was en niet de AL. U kende weliswaar de twee boegbeelden van beide partijen, maar enig verschil tussen hen kon u niet benoemen. U kende niet de partij(en) met wie de BNP een alliantie had. U kende niets van het programma van de partij. Indien uw vader werkelijk ondervoorzitter was van een lokale BNP afdeling en hij al zijn hele leven lang problemen kende met de mensen van de AL, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u enige kennis dienaangaande zou hebben, al was het maar het meedelen van eigen ervaringen. Daarbij kan nog worden opgemerkt dat u de enige zoon bent en in die hoedanigheid toch wel enige notie moet hebben van wat uw vader allemaal doet.

Ten tweede stelt het CGVS vast dat, zelfs als uw vader toch een dergelijk hoger profiel zou hebben, u niet aannemelijk maakte dat de mensen van de AL u zouden vieren, laat staan u willen doden. U baseert uw vrees enkel op een verklaring van uw moeder die u zou hebben verteld dat u Bangladesh diende te verlaten omdat uw leven in gevaar is (zie gehoorverslag CGVS p.14). Nergens geeft u blijk ergens op een concrete wijze bedreigd te zijn. U gaf aan dat uw moeder, in die periode dat u bij uw oom was, geen specifieke problemen kende (zie gehoorverslag CGVS p.13). U gaf eveneens aan dat u zelf geen probleem kende in de periode dat u bij uw oom was en evenmin nadat u weer naar huis keerde (zie gehoorverslag CGVS p.13 en 14). U verklaarde uiteindelijk zelf dat u nooit voordien enig probleem had gekend (zie gehoorverslag CGVS p.16). Verder gaf u aan dat uw moeder ook nu niets meer vertelt over concrete bedreigingen ten aanzien van haar of uzelf. Wanneer u ten slotte zeer concreet wordt gevraagd wordt waarom de mensen van de AL u zouden willen doden, kan u slechts vaag verwijzen naar een probleem dat er is tussen de AL en de BNP (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Ten derde zijn uw verklaringen niet chronologisch coherent waardoor, zeker in het licht van bovenstaande vaststellingen, de geloofwaardigheid van uw relaas verder wordt ondermijnd. Vooreerst gaf u aan dat u, na het incident, een maand verbleef bij uw oom (zie gehoorverslag CGVS p.12). Nadien keerde u weer naar huis. Gevraagd hoelang u dan ongeveer terug thuis was, verklaarde u eerst geen idee daarvan te hebben. Wanneer het CGVS aandrong om aldus uw verhaal beter te kunnen kaderen, verklaarde u dat u na uw verblijf bij uw oom nog enkele jaren thuis verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.14). U werd er op gewezen dat dit onmogelijk was, waarop u geen antwoord gaf. U kon zich in elk geval niets herinneren. Dit is vreemd, want aangaande op de datum van het incident; uw maand verblijf bij uw oom; uw verblijf van één nacht in Dhaka en uw vertrek op 21 september 2009, kan u slechts enkele dagen terug thuis zijn geweest. Uw voorgaande antwoord, zijnde dat het misschien enkele jaren betrof, is dan ook niet geloofwaardig. Ook gevraagd naar eventuele gebeurtenissen of incidenten in die periode, hetgeen zou toelaten aan het CGVS om uw verhaal te kaderen, kon u niet geven. Daarnaast is het bevreemdend dat u in eerste instantie verklaarde met de school te zijn gestopt na de achtste graad omdat uw vader werd gearresteerd/meegenomen (zie gehoorverslag CGVS p.7 en 8). Immers staat op uw schoolattest dat u de achtste graad afwerkte in het jaar 2005 terwijl u verklaarde dat uw vader in 2009 werd gearresteerd/meegenomen. Om enige verwarring te voorkomen werd u gevraagd of u werkelijk naar het incident van 2009 verwees, waarop u bevestigend antwoordde. Geconfronteerd met deze incoherenties (zijnde het stoppen van uw opleiding in 2009 terwijl op uw attest 2005 staat vermeld) verklaarde u eerst niet te weten wanneer u met de school stopte, om nadien te verklaren dat u in 2005 met de school stopte wegens de onstabiele politieke situatie, hetgeen opnieuw weinig overtuigend is.

Ten vierde kunnen de door u neergelegde documenten evenmin overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt ondermijnd. Zo legde u een geboorteakte neer die dateert van januari 2009, ongeveer een half jaar vóór uw vertrek uit Bangladesh. Gevraagd naar de reden waarom toen in januari 2009 een geboorteakte werd gevraagd, kon u daarop geen antwoord geven (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dat is bevreemdend omdat u voordien verklaarde pas

vanuit België (en dus na 22 september 2009) dit document te hebben gevraagd aan uw familie die het dan liet opmaken. Zo is het ook bevreemdend dat u weliswaar een aanvraag voor een "general diary" van augustus 2009 en een kopie van een aanvraag voor een "general diary" van februari 2011 voorlegde, maar u kon niet vertellen of de politie al dan niet effectief een onderzoek startte naar de verdwijning van uw vader (zie gehoorverslag CGVS p.9). U legde verder geen artikel of andere vorm van berichtgeving in de media voor van dit incident om uw verklaringen te staven. U legde wel drie attesten van de BNP en/of de Union Parishad Office neer die verwijzen naar het incident van uw vader. Maar dit betreft slechts lokale afdelingen/bureaus en in het licht van bovenstaande bevindingen komen deze documenten niet authentiek over.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U legde een attest "sociaal verslag" neer waarin verwezen wordt naar zwakkere cognitieve capaciteiten en de intensieve individuele begeleiding die u nodig heeft. Deze bevindingen waren het CGVS bekend vóór het gehoor daar plaatsvond en tijdens het gehoor werd daarmee rekening gehouden, net zoals voor de uiteindelijke beoordeling van uw asielaanvraag. Echter, de inhoud van uw attest, doet geen afbreuk aan de bevindingen waarop het CGVS deze beslissing baseert, zowel wat betreft uw beperkte kennis van de BNP als wat betreft de chronologisch incoherente verklaringen. Wat dat laatste betreft is het trouwens zo dat u zelf reeds in het begin van het gehoor verschillende concrete data gaf waaruit kan worden opgemaakt dat u toch enig tijdsbesef hebt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel stelt verzoeker dat hij het niet eens is met de conclusies van de commissaris-generaal. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Verzoeker verklaart zijn beperkte kennis van de politieke situatie, BNP en de activiteiten van zijn vader, doordat hij zich gezien zijn jonge leeftijd nog niet interesseerde voor de politiek. Dit dient dan ook begrepen te worden in het licht van verzoekers verstandelijk beperkte capaciteiten en het gegeven dat hij al in 2005 met school stopte omdat dit niet meer haalbaar was voor hem. Daarbij komt volgens verzoeker ook de culturele context waarin het niet gebruikelijk is om een nauw contact te hebben met de vader, laat staan op de hoogte te zijn of te worden gebracht omtrent diens specifieke activiteiten. Aldus is het volgens verzoeker niet onbegrijpelijk, en zeker niet ongeloofwaardig dat hij een vrij beperkte kennis of interesse heeft omtrent deze elementen.

De Raad meent dat gelet op de mindere cognitieve capaciteiten van verzoeker zijn gebrekkige kennis gerelativeerd dient te worden, maar dat toch verwacht kan worden zoals de bestreden beslissing stelt "dat u (verzoeker) enige kennis dienaangaande zou hebben, al was het maar het meedelen van eigen ervaringen."

2.1.2. Verzoeker is het niet eens met het standpunt als zou hij geen gevaar lopen omdat hij nooit zelf concreet bedreigd werd. Verzoeker merkt te dezen op dat hij na het incident met zijn vader de ouderlijke woning heeft verlaten en aldus het gevaar ontlopen is; dat hij als oudste zoon bovendien het grootste gevaar liep en zijn familieleden reeds bedreigingen ontvingen dat hij zou gevisieerd worden. Aldus werd er overlegd en beslist dat hij best het land kon verlaten. Hierbij wordt opgemerkt dat de vrees voor vervolging beoordeeld dient te worden naar de toekomst toe, in geval van een mogelijke terugkeer, en per definitie hypothetisch is; daarbij is het volgens verzoeker ook niet van belang of men daadwerkelijk individueel reeds het slachtoffer is geworden van vervolging. Verzoeker en diens familie hebben het zekere voor het onzekere genomen en beslisten om niet af te wachten tot er nog iets ergs zou gebeuren met hem, na het incident met de vader.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verweerder verwijst naar de bestreden beslissing en stelt: *“In voorliggend geval overtuigt verzoeker niet, aangezien hij zijn vrees enkel op een verklaring van zijn moeder baseert die hem zou hebben verteld dat hij Bangladesh diende te verlaten omdat zijn leven in gevaar is. Nergens heeft verzoeker blijk gegeven op een concrete wijze te zijn bedreigd. Verzoeker gaf ten overstaan van het Commissariaat-generaal louter aan dat zijn moeder, in die periode dat hij bij zijn oom verbleef, géén specifieke problemen kende. Verzoeker gaf eveneens aan dat hij zelf géén probleem kende in de periode dat hij bij zijn oom was en evenmin nadat hij weer naar huis keerde. Verzoeker verklaarde tevens zelf dat hij nooit voordien enig probleem kende. Verder gaf verzoeker aan dat zijn moeder ook later niets meer vertelde over concrete bedreigingen ten aanzien van wie dan ook. Wanneer verzoeker ten slotte zeer concreet werd gevraagd waarom de mensen van de AL hem zouden willen doden, kon verzoeker slechts vaag verwijzen naar een probleem dat er is tussen de AL en de BNP. Als dusdanig, en in samenhang met de overige vaststellingen die verzoekers geloofwaardigheid hypothekeren, is verweerder van oordeel dat verzoeker de door hem voorgehouden vrees onafdoende stoffeert of objectieveert.”*

Verweerder maakt inderdaad niet aannemelijk dat hij of zijn moeder het voorwerp waren of zijn van concrete bedreigingen. De Raad schaart zich achter dit motief.

2.1.3. Wat betreft de chronologische incoherentie van de verklaringen van verzoeker meent de Raad dat dit een overtollig motief is.

2.1.4. Met betrekking tot de neergelegde documenten of bewijsstukken, is verzoeker van oordeel dat hij naar best vermogen heeft bijgedragen in het verzamelen van bewijzen en aanwijzingen om de geloofwaardigheid van de feiten te staven; uiteraard is het in verzoekers omstandigheden bijzonder moeilijk om te weten hoe de situatie nu in Bangladesh is want zijn moeder zal hem uit bezorgdheid zo weinig mogelijk vertellen.

Blijkens diens verklaringen (cf. gehoorverslag CGVS, blz. 3 en de verklaringen ter zitting) onderhoudt verzoeker actueel nog steeds contact met diverse familieleden en vrienden in zijn land van herkomst en het is aan hem zijn asielaanvraag aannemelijk te maken. Dat zijn moeder hem uit bezorgdheid zo weinig mogelijk vertelt is geen voldoende verklaring voor zijn gebrek aan bewijs.

Verzoeker weerlegt evenmin het motief uit de bestreden beslissing (*ten vierde* ...) met betrekking tot het gebrek aan overtuigend karakter van de neergelegde documenten niet, onder meer het gebrek aan bewijswaarde van de getuigschriften van de BNP.

Getuigschriften van een politieke beweging kunnen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Verzoekers argumentatie bevat geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS